

Емине Халим, студентка в специалност "Акушерка" в МУ - Варна:

НИЕ МЛАДИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ НА БЪЛГАРИЯ КОПНЕЕМ ЗА ПО-СВЕТЛО БЪДЕЩЕ!

Емине Халим е на 23 години. Родена е в село Пет могили, Шуменска област. В момента е студентка IV курс в специалност „Акушерка“ към Факултета по обществено здраве на Медицински университет "Проф. д-р Параскев Стоянов" - Варна и е назначена на длъжност "Здравен асистент" в СБАГАЛ "Проф. д-р Димитър Стаматов".

- Здравейте, Емине! Бихте ли споделили защо избрахте да учите за акушерка?

- Учих в икономическа гимназия и след доста дълго обмисляне и отхвърляне на различни варианти стигнах до заключението, че икономическите науки не представляват голям интерес за мен. Реших да се пробвам в друга насока и се записах да уча за акушерка. Вярвах в себе си и знаех, че съм направила правилния избор.

- Има ли във Вашето семейство хора, които работят в сферата на здравеопазването и имате ли някакви житейски примери, които следвате?

- Никой в моето семейство не работи в сферата на здравеопазването. Имах вътрешно усещане и избрах да кандидатствам за акушерка. Обмислях тази идея в продължение на една година и накрая твърдо реших.

- Съвместявате обучението си в МУ - Варна с работа към СБАГАЛ - Варна - най-голямата специализирана АГ болница в морската столица. С какво Ви помага практическият опит сега, за да се подготвите за бъдещата си професия?

- За мен е гордост да бъда част от такъв колектив с богат опит, с желание за работа и изключителна мотивация. Вярвам, че ще доразвия уменията си, които следователно ще повлияят на качеството и стила ми на работа.

- Кой предмет е най-увлекателен за Вас и какво Ви е най-трудно в процеса на Вашето обучение?

- Специалните грижи за болните и неонатологичните грижи. Изучавайки заболяванията и различните потребности за насоки при работа с пациенти разбирам и осъзнавам техните нужди и преди всичко подкрепата, от която се нуждаят.

- Бихте ли споменали кои са Вашите учители в професията и кое е най-важното, което ще запомните от всеки един от тях?

- Не бих искала да посоча конкретни имена от преподавателите ми в Медицински университет - Варна, защото всеки един от тях ми е дал много знания, накарал ме е да усетя любовта към професията, да я почувствам като мое второ аз. Благодаря на всички преподаватели за търпението и постоянството им при работата с мен и моите колеги, за знанията и уменията, които усвоих по

време на моето обучение. Благодаря на всички от Катедра "Здравни грижи" и специалност "Акушерка". Благодаря им за това, че ме направиха по-отговорна, че мога да разчитам на себе си и да бъда достойна за професията.

Огромно "Благодаря" на всички от СБАГАЛ "Проф. Д-р Д. Стаматов" - гр. Варна за шанса да се докосна до работата на акушерката. Много съм благодарна на акушерките Айше Таир и Фахрие Шабан, които в моя първи работен ден ме въведоха в Неонатологичното отделение и ми показаха какво се иска от мен, какви са моите задължения, подпомагаха ме и през цялото време бяха с мен. Този ден ще остане паметен в съзнанието ми, защото ме приеха с отворени обятия и ме насочваха в работата. Разбрах какво е да носиш отговорност и какво значи от моите действия да зависи човешкия живот на едно мъничко същество.

Благодарна съм на главната акушерка Светлана Радева и старшата акушерка Ирина Великова, които ми дадоха шанс да работя и да докажа на себе си, че това е всичко което искам, че това съм аз и това е моята професия.

- Според Вас имат ли младите хора повече вяра и кураж за добри промени и какво Вие бихте въвели като норма в практиката си?

- Факт е, че страната ни може да се гордее със своите млади специалисти. Факт е, че имаме богати знания, отлична подготовка и много хъс за работа. Също така факт е, че копнеем за едно по-светло бъдеще, защото имаме амбиция за развитие и реализация на европейско ниво тук в България. Не се съмнявам в потенциала ни за интелигентен растеж, който бих определила с думата „безграничен“, а за да стигнем до тази безграничност, ние трябва да търсим шанс за реализация на целите и мечтите ни. Завършвайки, своето образование акушерките са достатъчно добре подготвени да изпълняват самостоятелни дейности и могат да ръководят женски консултации. В практиката съм се убедила че жените споделят именно с акушерката, която е по-близо до тях и ги разбира по-добре и може да им помогне много, за да стихнат страховете и да преодолеят многото неизвестни по време на бременността, раждането и след това.

- Споменахте за безграничните възможности. Смятате ли, че ще имате време да надграждате знанията и уменията си през целия си трудов път - изискване на Европейската комисия, което вече е залегнало и в нашето законодателство?

- Да, много бих искала. Смятам, че за да бъда на ниво трябва да полагам усилия, за да мога да отговоря на съвременните квалификационни изисквания

- Имало ли е случай, когато сте разбрали, че е трябвало да бъдете някъде в точното време и на точното място и това е довело до добър изход?

- Когато съм на дежурство върша задълженията си с любов и всеотдайност, минавам непрекъснато по стайте и наблюдавам и малките си пациенти за да съм сигурна че са добре те и техните майки. Искам като си тръгвам и ги предавам на следващата смяна да са добре обгрижени. Понякога имам вътрешно усещане и потребност да съм на конкретното място, както в онзи ден когато влязох в една от стайте и видях, че едно бебе се нуждае от специализирана помощ и веднага сигнализирах дежурните акушерки и лекари.

- Бихте ли разказали малко повече за този случай?

- Наблюдавам децата в отделениято под ръководството на дежурната акушерка. Бях минала по стайте, за да видя дали някоя мама няма нужда от нещо след храненето на бебчетата. Всичко беше наред. В края на моето дежурство реших отново да мина по стайте, за да знам как са бебчовците и да предам смяната си. Влизайки в една от стайте заварих едно бебче със затруднено дишане, почти липсващо, защото беше аспирирало мляко след като е било нахранено

от майка си. Веднага го грабнах и го заведох при дежурния неонатолог, който положи грижи за бебето. Сега е живо и здраво и предадено отново на грижите на майка си. Действах интуитивно, знаех че живота му зависи от моите бързина и действия.

- Какви според Вас са основните фактори за професионалното развитие в областта, която сте избрали за свой път?

- Нашата професия се състои в оказването на грижи - клинични и човешки, за всеки елемент от репро-

дуктивното здраве на жените. Мисля, че в нея има огромно поле за развитие на жени-лидери, които смятат, че представителките на нежния пол в страната ни заслужават по-качествени здравни грижи.

- Какви качества трябва да притежава съвременната акушерка?

- Според мен основните качества са състрадание, грижовност, милосърдие и преди всичко всеотдайност, защото акушерството е любов към новия живот. Мисля, че акушерките не се предават лесно и винаги вършат работата си с любов към жената и детето. В нашата професия е нужно да имаш любов, която да раздаваш иначе няма как да я практикуваш.

- Имате ли време за странични занимания. Какво обичате да правите в свободното си време?

- Да, имам време. Обичам да се завръщам в родното си място, за да видя близките си да ги прегърна и да им кажа, че ми липсват. Обичам да се разхождам с приятели и да релаксираме с добра музика.

Разговора води Румяна Милева

Публикувано в Електронния бюлетин на БАПЗГ, брой 10/2017 г.

Началникът на Неонатологичното отделение в СБАГАЛ "Проф. д-р Д. Стаматов" д-р Цветкова написа писмо до ректора на МУ – Варна проф. д-р Красимир Иванов, до декана на ФОЗ доц. Емануела Райчева-Мутафова и до ръководителя на Катедра "Здравни грижи" доц. Силвия Борисова. В него тя отбелязва, че четвъртокурсничките от ФОЗ на МУ - Варна Емине Халим, Инис Мехмед, Гергана Георгиева и Десислава Раденкова са отлично теоретично подготвени и се справят много добре с дейностите в отделението, проявявайки отношение и отговорност. "Благодарение на проявеното старание и добро наблюдение на децата Емине Халим своевременно алармира за влошаване на състоянието на новородено дете, намиращо се при майката. Това позволи своевременна интензивна терапия и спасяване живота на детето", отбелязва д-р Цветкова.